

Chương 24

Mấy ngày liền mưa tầm tã, không ngớt. Hàm nhìn lên trời phải kêu lên :

- Ông trời gớm quá ! Lúc người ta định đi thì mưa như trút. Biết bao giờ để sang đò mới ngược ?

Trong khi ấy, chú chàng chạy ở đồng về hỏn hỏn bảo cháu :

- Quân đội Tàu tràn sang đây làm gì mà đông ghê phát rợn người lên ! Chúng đóng ở trên phủ cháu ạ. Thanh niên như cháu mà lảng vảng qua đây chỉ phải gò lưng khiêng đồ đạc.

Và rồi chiến tranh tiếp diễn khắp nơi nơi, con đường lên Bản Bắc bị mắc nghẽn.

Hàm nhìn sông Ninh Cơ tự nhủ lòng :

- Con sông Ninh Cơ hình như chảy ngược mang mối tình trong trắng ấy quay về với miền Việt Bắc.

Kết Thúc (END)